

Til *handelsministeren* (22/8 79) af:

Alice Hedegaard (DR):

»Vil ministeren overveje en gennemgribende revision af selskabslovgivningen, så der i alle tilfælde fordres et personligt, ubegrænset dispositionsansvar – aktualiseret af flere betænkelige manipulationer med aktieposter i selskaber på det offentlige, kreditorers eller andre aktionærers bekostning?«

(Spm. nr. 1363).

Begrundelse.

Flere selskabsoprettelser, fusioner, dominerende aktiepostopkøb og andre spekulationer i både den begrænsede selskabsbeskatning og forskellen på den børsnoterede og indre værdi m. v. har på det seneste medvirket til en generel mistænkeliggørelse af erhvervslivets dispositioner. På længere sigt kan dette let helt undergrave tilliden til det frie næringsliv, selv om vildskuddene er begrænsede i mængde og isoleret knyttet til muligheder, selskabslovgivningen udtrykkeligt tilvejebringer. Sådanne vildskudsmuligheder bør imidlertid i alles interesse fjernes ved en radikal ændring af selskabslovgivningen – af hensyn til samfundet og alle øvrige interessenter i erhvervslivets fornuftige funktion.

Besvarelse (27/8 79):

Handelsministeren (Arne Christiansen):

Den senere tids avislæsning om visse transaktioner på aktiemarkedet kunne måske nok give det indtryk, at der i selskabslovgivningen er behov for en udbygning af regler, der skal sikre det offentlige, kreditorernes og den enkelte aktionærs interesser. Indtrykket heraf må dog ikke overskygge, at langt den største del af erhvervslivet, der er organiseret i selskabsform, fungerer på fornuftig og rimelig vis.

I et højt industrialiseret samfund som det danske er aktieselskabsformen ganske enkelt uundværlig som organisationsform for erhvervslivet, men anvendelsen af denne virksomhedsform må naturligvis ske under videst mulig hensyntagen til såvel samfundets som kapitalindskydernes interesser.

Med selskabslovene af 1973 gennemførtes en modernisering og effektivisering af reglerne om offentlighed og beskyttelse af kredito-

rer og aktionærer, og som havde til formål at tilgodese en række samfundsmæssige hensyn. Jeg kan f. eks. pege på regler om offentlighed, minoritets- og kreditorbeskyttelsesregler samt reglerne i kapital 16 i aktieselskabsloven og anpartsselskabsloven om ansvar for stiftere, direktører, bestyrelsesmedlemmer og aktionærer, som ved deres handlemåde tilføjer selskabet, dets aktionærer eller tredjemand tab.

Jeg deler ganske den opfattelse, at selskabslovgivningen må udformes, så mulighrd for misbrug undgås, men det er samtidig min opfattelse, at dette bedst nås ved at øge kravene til offentlighed omkring selskabernes virksomhed og ved en effektivisering af reglerne om beskyttelse af kreditorer og aktionærer.

Dette havde man for øje ved lovreformen i 1973, og en yderligere udbygning vil kunne forventes at blive indeholdt i det forslag til en revision af selskabslovene, som jeg – på grundlag af EFs selskabsdirektiver – agter at fremsætte i folketinget i foråret 1980. Til den tid vil der blive lejlighed til en grundig debat om alle disse forhold.

Til *boligministeren* (21/8 79) af:

Bollmann (CD):

»Vil ministeren medvirke til en sanering af det grå pantebrevsmarked gennem oprettelse af en særlig realpantinstitution til finansiering af ejerskifter og lignende som foreslået af Dansk Ejendomsrådgiverforening?«

(Spm. nr. 1364).

Begrundelse.

Det er en kendsgerning, at de bestående kreditinstitutioner ikke ser sig i stand til at dække det naturlige finansieringsbehov, som opstår f. eks. ved ejerskifte. Derved hæmmes omsætningen af fast ejendom på uheldig vis, og folk hindres i at flytte eller tvinges ud på det grå pantebrevsmarked på vilkår, de ikke kan overse, og som ofte kan være ganske urimelige. Ministeren har tidligere stillet sig positiv over for en ændring – bl. a. på ejendomsrådgiverens årsmøde i år – og det vil derfor være ønskeligt at få oplyst, om der eventuelt er lovgivningsmæssige hindringer for, at sådanne nye lånemuligheder kan iværksættes.